

určitou pohledávku uskutečněná zvláštní příslušnost soudní, nýbrž sluší uznati, že podle tohoto předpisu již odůvodněná příslušnost soudní stává se vedlejším právem pohledávky, přecházejícím s jejím postoupením s postupitele na postupníka. Nemůže býti také přehlíženo, že jde o soudní příslušnost mezi stranami ujednanou, a že také z této příčiny nesmí změnou v osobě věřitele právní postavení dlužníka v nižádném, tudíž ani v procesuálním směru býti zhoršeno, což by mohlo nastati, kdyby postupem pohledávky směl býti připraven o výhody, které si s prodávajícím úmluvou o příslušnosti zabezpečil. Právem se tedy žalobkyně jako postupnice sporné pohledávky dovolávala soudní příslušnosti podle §u 87 písm. a) j. n., pro tuto pohledávku jejím postupitelem nabyté.

Čís. 5224.

Dovolací rekurs je přípustným (§ 527, odstavec druhý, c. ř. s., § 78 ex. ř.), zrušil-li sice rekursní soud usnesení prvního soudu, zamítající exekuční návrh dle §u 353 ex. ř., bez výhrady právní moci, uložil mu však, by své usnesení učinil teprve po výslechu dle §u 358 ex. ř.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1925, R I 733/25.)

Soud první stolice zamítl návrh na povolení exekuce dle §u 353 ex. ř. proti Bohumilu C-ovi z důvodu, že exekuční titul nezní proti Bohumilu C-ovi, nýbrž proti Bohuslavu C-ovi. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by po zákonu dále jednal a znovu rozhodl, maje za to, že nemůže býti pochyby o totožnosti osoby Bohuslava C-a s Bohumilem C-em a uvedl ku konci důvodů, že o exekučním návrhu nelze rozhodnouti bez slyšení dlužníka dle §u 358 ex. ř.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu a uvedl v otázce přípustnosti dovolacího rekursu v

d ů v o d e c h :

Sluší uvážiti, zda jest dovolací rekurs vubec podle §§ 527 odstavec druhý c. ř. s. a 78 ex. ř. přípustným. Rekursní soud sice zrušil usnesení prvního soudu, nevyhradiv, že má výkon příkazu uděleného první stolici býti předsevzat teprve, až by jeho usnesení nabylo právní moci, ale uložil prvému soudu, aby své usnesení učinil teprve po výslechu podle §u 358 ex. ř. Tím prvému soudu sice uložil, aby jednal, nikoli však o otázce, která byla předmětem řízení, a proto je dovolací rekurs přípustný i s hlediska hořejších předpisů.

Čís. 5225.

Jde o zápůrčí žalobu vlastnickou, žaluje-li majitel domu manželku rozvedeného a vystěhovavšího se nájemníka jako osobitelku nájemního práva manželova. Pořad práva je tu přípustným.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1925, R I 734/25.)

Proti žalobě Karla H-a na Aloisii W-ovou o vyklizení místnosti vznesla žalovaná námitku nepřipustnosti pořadu prava, jíž soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalobou domáhá se žalobce jako vlastník domu vyklizení místností proti žalované, poněvadž žalovaná užívá místností bez jakéhokoliv právního důvodu, že s ní neuzavřel nájemní smlouvy, že nájemníkem byl manžel Hanuš W., jenž se, zrušiv se žalovanou manželské společenství a dav se s ní rozvésti, nájemních práv vzdal, a bez žalobcevo svolení přenechal místnosti žalované. Jest tedy tato žaloba záporní žalobou vlastnickou (§ 523 obč. zák.), čelící proti žalované jako osobitelce nájemního práva manželova, kterýmžto osobováním považuje se žalobce zkráceným ve svém vlastnickém právu k domu, v němž jsou místnosti. Takové žalobě není zatarasen právní pořad, jmenovitě nemůže taková žaloba vyřizována býti v řízení podle zákona o ochraně nájemců. Zda jest důvodna, či bezdůvodna, o tom dlužno rozhodnouti až po řízení, o ní zahájeném, v rozsudku. Tam teprve bude řešiti otázky, vyvěrající z námitek žalované proti žalobnímu nároku.

Čís. 5226.

Nelze odložití rozhodnutí o návrhu na povolení pokračování v dražebním řízení o nemovitosti až do doby, kdy bude ze složeného účtu vnučené správy ohledně téže nemovitosti jasno, jaký výtěžek správa vykazuje.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1925, R I 680/25.)

V dražebním řízení o nemovitosti navrhla vymáhající věřitelka pokračování v dražebním řízení, dlužníci pak, by pro případ nového návrhu na nucenou dražbu nebyla dražba povolena ve smyslu §u 201 ex. ř., nýbrž odložena až do vyřízení účtu vnučené správy. Soud první stolice odložil rozhodnutí o povolení pokračování ve vnučené dražbě nemovitosti, dlužníkům patřící, až na dobu, kdy bude ze složeného účtu vnučené správy jasno, jaký výtěžek správa ta poskytuje, odůvodniv odklad předpisem §u 14 ex. ř. Rekursní soud zamítl návrh dlužníků a poukázal prvý soud, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Soudu první stolice bylo rozhodovati o návrzích obou stran a to: 1. o návrhu dlužníků, by pro případ nového návrhu na nucenou dražbu nebyla dražba povolena ve smyslu §u 201 ex. ř., nýbrž odložena až do vyřízení účtu vnučené správy, a 2. o návrhu vymáhající strany na obnovení exekuce nařízením dražby nemovitosti. Prvý soudce měl nejprve uvažovati, zda návrh povinné strany podle §u 201 a 202 ex. ř. vůbec jest přípustný a odůvodněn a zda jest vůbec zákonem odůvodněno odložení rozhodnutí o pokračování v dražbě stranou povinnou navrho-